

DZ.5130.22.2021.AR

Szczecin, dnia 09 listopada 2021 r.

Nr rejestru zabytków **A - 2018**

Za zwrotnym potwierdzeniem odbioru

D E C Y Z J A nr 2091/2021

w sprawie wpisania zabytku nieruchomego do rejestru zabytków

Działając na podstawie art. 3 ust. 1, 2, 6 ust. 1 pkt. 1 lit. c, art. 8, 9 ust. 1, 2 i art. 89 pkt 2 ustawy z dn. 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2020, poz. 282 z późn. zm.) oraz art.104 Kpa (Dz.U. z 2020, poz.256 z późn. zm.), w wyniku postępowania administracyjnego przeprowadzonego z Urzędu Zachodniopomorski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Szczecinie

o r z e k a

wpisać do rejestru zabytków województwa zachodniopomorskiego
pod numerem rejestru **A – 2018**

następujący zabytek nieruchomy:

**Budynek dawnego Starostwa Powiatowego
ob. budynek administracyjny przy ul. 1 - go Maja 18
w mieście Białogard, gm. Białogard, pow. Białogard**

w granicach :

**po zewnętrznym obrysie murów obwodowych
z gruntem pod budynkiem
położony na dz. nr 599 obr. 6 miasta Białogard, gm. Białogard, pow. Białogard**

zgodnie z mapą w skali 1: 500
stanowiącą integralny zał. do niniejszej decyzji

(granice wpisu do rejestru zabytków
wkreślono czerwoną linią na zał. mapie w skali 1: 500)

Uzasadnienie:

Postępowanie administracyjne w sprawie wpisania do rejestru zabytków budynku dawnego Starostwa Powiatowego w Białogardzie, obecnie budynek administracyjny w Białogardzie położonego przy ul. 1- go Maja 18 , dz. nr 599 obr. 6 miasta Białogard, gm. Białogard, pow. Białogard, prowadzone było z Urzędu/ zawiadomienie o wszczęciu postępowania z dnia 03.09.2021 r. W dniu 20.09.2021 r. pracownicy WUOZ w Szczecinie/ Delegatura w Koszalinie przeprowadzili oględziny obiektu z udziałem zainteresowanych stron postępowania. Następnie pismem z dnia 12.10.2021 r., znak DZ.R.5140.53.6.2021.AR , ZWKZ zawiadomił strony postępowania o zebraniu materiału dowodowego niezbędnego do rozstrzygnięcia w/w sprawy oraz o możliwości zapoznania się z zebrany w sprawie materiałem dowodowym oraz wypowiedzenia się, co do całości zgromadzonych w sprawie dokumentów i materiałów przed wydaniem decyzji.

Stosownie do przepisu art. 80 Kpa, organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Art. 3 pkt.1 i 2 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami precyzuje pojęcie zabytku nieruchomego. Stosownie do wskazanego przepisu zabytek to nieruchomość, jej część lub zespół nieruchomości, będące dziełem człowieka lub związane z jego działalnością i stanowiące świadectwo minionej epoki bądź zdarzenia , których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, definiowaną w literaturze jako znaczenie określonego przedmiotu jako dokumentu znaczącego dla weryfikacji prawd historycznych lub upamiętniających konkretne zdarzenia lub osobistości, artystyczną, odwołującą się w istocie do indywidualnego odczuwania piękna i jego odbioru lub naukową , tj. przydatność określonego przedmiotu dla badań naukowych. Wpisem do rejestru zabytków może być objęta nieruchomość spełniająca bez żadnych wątpliwości wymogi wyżej cytowanego przepisu.

Natomiast art. 9 ust.1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami stanowi , iż do rejestru wpisuje się zabytek nieruchomy. Zgodnie z tak określoną przesłanką materialną, do rejestru wpisany może być tylko zabytek, a więc obiekt odpowiadający cechom wskazanym w jego definicji legalnej. Mając na uwadze, że wpisanie obiektu do rejestru zabytków powoduje ograniczenie prawa własności, taka ingerencja może nastąpić wyłącznie na podstawie ocen jednoznacznych i nie budzących wątpliwości (wyrok WSA w Warszawie z 22 września 2006r., I SA/wa 324/06, niepubl.) WKZ w prowadzonym postępowaniu wyjaśniającym ma obowiązek stwierdzić, czy dany obiekt odpowiada cechom wskazanym w definicji legalnej zabytku nieruchomego. Stanowi to podstawową, a zarazem jedyną przesłankę wpisu, jaka musi być spełniona, aby zabytek został objęty wskazaną formą ochrony.

Podstawowym pojęciem wyznaczającym ramy systemu ochronnego jest „ zabytek” , definiowany w w/w art. 3 pkt.1. Dookreślenie przedmiotu ochrony następuje w art. 6 ust.1 pkt.1 przez wskazanie katalogu, który przewiduje, że zabytkiem nieruchomym może być w szczególności : krajobraz kulturowy, układ urbanistyczny, ruralistyczny i zespół budowlany, dzieła architektury i budownictwa, dzieł budownictwa obronnego, obiekty techniki,

cmentarze, parki, ogrody i inne formy zaprojektowanej zieleni, miejsca upamiętniające wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobowości lub instytucji. W myśl tego przepisu zabytkiem jest każdy obiekt mający wskazane cechy, niezależnie od istnienia władczego rozstrzygnięcia administracji w tym względzie, ale niektóre jedynie zostają objęte wzmożonym reżimem ochrony przez wpis do rejestru zabytków.

Zachodniopomorski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Szczecinie, w wyniku wizji lokalnej przeprowadzonej w dn. 20.09.2021 r. , po analizie akt sprawy oraz na podstawie zgromadzonych materiałów dowodowych (materiałów źródłowych min.: karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa dawnego budynku Starostwa , ob. siedziba UM w Białogardzie autorstwa Danuty Horoszko z 2000 r.) ustalił, że budynek użytkowany obecnie jako budynek administracyjny zrealizowany został w 1905 r. w bogato opracowanym stylu neobarokowym. Wystrój neobarokowy miał dodać rangi i splendoru urzędowi powiatowemu. Powiat białogardzki podległy rejencji w Koszalinie , w niezmienionej formie trwał od 1816 do 1932 r. 1 sierpnia 1932 r. Białogard stał się siedzibą powiększonego o powiat świdwiński – nowego powiatu. Oprócz budynku i urzędu landrata (*Landratsamt*) i zarządu powiatowego (*Kreisverwaltung*) w mieście miały swoją siedzibę sądy, urzędy finansowe, urząd katastralny, komenda uzupełnień wojskowych. Do wybuchy wojny miasto rozwijało się bardzo dynamicznie. Lata II wojny światowej budynek starostwa przetrwał bez znacznych zniszczeń. Po wojnie stał się siedzibą władz miejskich. W 1999 roku z okazji 700 - lecia miasta Białogard przeprowadzono remont budynku : odnowiono elewacje zewnętrzne, uzupełniono brakujące elementy drewnianej stolarki wraz z jej konserwacją, odnowiono metalowe balustrady, częściowo wymieniono stolarkę okienną. W reprezentacyjnej sali obrad Prezydent RP ufundował witraże upamiętniające obchody rocznicy powstania miasta.

Budynek usytuowany jest w płn. - zach. części miasta, poza murami średniowiecznego Starego miasta, w pld. zach. narożniku kwartału, u zbiegu ulic 1-go Maja i Grunwaldzkiej, jest obiektem wolnostojącym, założonym na planie litery L, z ramionami rozwartymi powstał z połączenia dwóch brył, dłuższym bokiem przystaje do pierzei 1-go Maja, a krótszym do ul. Grunwaldzkiej.

Budynek posadowiony na fundamentach żelbetowych, murowany z cegły ceramicznej, tynkowany, z wysokim tynkowanym cokołem (w jego obrębie okna piwniczne) wystającym poza obrys murów wyższych kondygnacji;

Budynek założony na planie litery L, o rozwartych ramionach, powstały z połączenia dwóch prostokątów, krótszy bok rozbudowany od strony dziedzińca; fasada z prostokątnym, I kondygnacyjnym korpusem centralnym, założonym na planie kwadratu (mieszczącym wewnątrz salę obrad), po bokach flankowany dwoma prostokątnymi, symetrycznymi, II kondygnacyjnymi skrzydłami bocznymi, 2,5 - traktowy w aneksie bocznym oraz o nieregularnych traktach w korpusie głównym, z korytarzem pośrodku, w części pld. wsch.; I i II kondygnacyjny, z użytkowym poddaszem, nakryty dachem mansardowym, wielokalenicowym. Dwa główne wejścia usytuowane zostały w reprezentacyjnych holach skrzydeł bocznych, od strony fasady budynku. Drzwi główne poprzedzone niskim gankiem wejściowym oraz portalami. Na wszystkich elewacjach bryły zryzalitowane. Budynek w

całości podpiwniczony. Boczne wejście prowadzące do budynku umieszczone od strony podwórza.

Budynek ustawiony kalenicami równolegle wzdłuż zabudowy ulicy, wolnostojący. Pomieszczenia reprezentacyjne umieszczone zostały w korpusie centralnym i skrzydłach bocznych. Natomiast w aneksie bocznym znajdują się pomieszczenia biurowe. Bryła zwarta, wykonana w stylu neobarokowym o symetrycznie powtarzających się podziałach i dekoracji, złożona z kilku prostopadłościanów, poprzedzonych niskimi, I kondygnacyjnymi prostopadłościennymi gankami, składająca się z dwóch niesymetrycznych brył, połączonych ze sobą pod kątem rozwartym z centralnymi holami i klatkami schodowymi. Korpus centralny I kondygnacyjny, natomiast skrzydła boczne oraz aneksy boczne (od strony płn. wsch.) II kondygnacyjne. Wszystkie bryły z ryzalitami, przechodzącymi przez wszystkie kondygnacje i zakończone naczółkami w dachu. Wejścia do budynku od strony fasady, wstawione w ozdobne portale. Ze względu na obniżenie terenu w kierunku płn. wsch., ściana elewacji od strony dziedzińca z wyższym cokółem.

Budynek posadowiony na niskim cokole od strony fasady i wysokim od strony dziedzińca, w całości otynkowany, z oknami piwnicy, spiętymi w kluczu klińcem; zwieńczony szerokim, gzymsem. Wyżej powierzchnia ściany do wysokości okien I kondygnacji w całości boniowana (boniami pasowymi) zakończona opaską spinającą wszystkie parapety na elewacjach budynku. Powyżej ściana otynkowana, z gładzonym tynkiem, z boniowanymi lizenami narożnymi i centralnymi, flankującymi otwory okienne. Otwory okienne oraz otwory drzwiowe rozmieszczone osiowo, zwieńczone łukami, jedynie w korpusie głównym, z nadokiennikami i parapetami. Elewacje o zdecydowanie wertykalnym charakterze dekoracji, w formie lizen oraz pionowych opasek ujmujących, otwory okienne wyznaczają płyciny okienne przechodzące przez dwie kondygnacje. Płyciny okienne w kluczu spięte klińcem. W ławach podokiennych II kondygnacji prostokątne płyciny, z doklejoną prostokątną plakieta, o dolnej krawędzi wyciętej trójlistnie. Od strony fasady, na licu nałożono podwieszane festony roślinne. W zwieńczeniu elewacji szeroki, mocno gierowany gzymś koronujący. W dachu, w dolnej części mansardy, pomiędzy osiami usytuowane są 1-osiove wystawki, z otworami okiennymi wstawionymi w ozdobne ramy, górą przekryte profilowanym łukiem wklęsło - wypukłym. Elewacje rozczłonkowane ozdobnymi portalami, ryzalitami oraz aneksami bocznymi.

Fasada (elewacja pld. zach.) złożona z 7 - osiowych skrzydeł bocznych oraz 5 - osiowego korpusu centralnego. Na osiach rozmieszczone otwory okienne, na 4, 10 i 14 - osi drzwi główne z ozdobnymi bogato dekorowanymi portalami. Drzwi, na 4-osi od płn. poprzedzone gankiem wejściowym, po bokach ze ścianami zaakcentowanymi łukiem odwróconym. Portal drzwi głównych w partii naczółka zdobiony wieńcem laurowym, który wieńczy drzwi oraz motywem muszli, która wypełnia całą płycinę półkolistego szczytu. Drzwi spinają klińce, na który nałożone są w wypukłym reliefie woluty, obramione opaskami z ornamentem perełkowym, w dalszej partii przechodzą w splecione wieńce laurowe, których końce opadają swobodnie, wzdłuż krawędzi okna. Pole naczółka wypełnia motyw muszli w centrum przewiązany odcinkiem wieńca laurowego o wolutowym zakończeniu. Ku zewnętrznym

krawędziom przechodzą szerokie, kanelowane pasy naśladowujące strukturę muszli. Na poziomie II kondygnacji, ganek przechodzi w balkon, z metalową, ażurową balustradą, ze słupkami zdobionymi girlandami roślinnymi. Skrzydła boczne na centralnych osiach, posiadają 3 - osiowe ryzality, powtarzające podziały, pozostałych osi elewacji. Jedynie otwory okienne na poziomie II kondygnacji zostały dodatkowo ozdobione, w miejscu klinca, podwieszonymi girlandami kwiatowymi. W połaci dachowej ryzalit zwieńczony trójkątnym naczółkiem z centralnie osadzonym otworem okiennym w formie oculusa, górą zdobionego podwieszoną girlandą. Wzdłuż krawędzi naczółek przewiązany szeroką, mocno profilowaną ramą. Korpus centralny, na osi mieści portal wejściowy, zwieńczony tarczą herbową z godłem miasta Białogard. Tarcza wpisana jest w półkolisty naczółek. Okrągła, w postaci zwierciadła tarcza ustawiona została centralnie, wzdłuż krawędzi przewiązana wąską opaską. Godło to gryf ukazany z profilu, kroczący na dwóch łapach; o głowie orła, tułowiu lwa, łapy szeroko otwarte, zakończone orlimi pazurami, ogon zakręcony i wzniesiony, łeb wyprostowany z zakrzywionym dziobem i długim jęzorem. Futro opracowane w postaci strzępiastych, mięsistych kosmyków na torsie i łapach. Na plecach rozpostarte skrzydła, gryf opracowany został w wypukłym reliefie, polichromowany. Tarcza herbowa obramiona ozdobną ramą złożoną z ornamentu zwijanego i stylizowanej wici akantu. Boki otulają plecione odcinki wieńca lauowego. Naczółek zwieńczony przestrzenną wazą o repusowanej czaszy. Herb polichromowany. Elewacja podwórzowa (płn. zach.), 17 - osiowa, z 3 - osiowym korpusem głównym, wysuniętym do przodu, na centralnych osiach. Osie z dużymi, reprezentacyjnymi otworami okiennymi wyznaczają sale obrad. Na centralnej osi, z trójbocznym ryzalitem, który jest nakryty odrębnym cebulastym hełmem, zwieńczonym sterczyną. Od strony płn. elewacje poprzedza niski, boczny aneks, z drzwiami bocznymi prowadzącymi na dziedziniec wewnętrzny, który na poziomie II kondygnacji przechodzi w balkon, o balustradzie analogicznie opracowanej jak w fasadzie. Na 4 - osi od strony pfd. osadzone zostało boczne wejście prowadzące do skrzydła bocznego. Na pozostałych osiach otwory okienne. Elewacja szczytowa (płn. wsch.) zamyka krótszy bok od strony ulicy; 3 - osiowa, z półkolistym, małym, 1 kondygnacyjnym aneksem bocznym na 1 - osi. Aneks z trzema, jednoskrzydłowymi otworami okiennymi zwieńczony dachem cebulastym. Na przedłużeniu aneksu w kierunku wschodnim, zabudowana niska przybudówka, mieszcząca boczne wejście do piwnicy. Pozostałe elementy detalu architektonicznego i podziały elewacji opracowane analogicznie jak w fasadzie. Elewacja szczytowa (pfd. wsch.), symetryczna, 5 - osiowa, na osiach z otworami okiennymi „wstawionymi” w płyciny opracowanymi analogicznie jak w fasadzie. Otwory okienne flankowane rytmem boniowanych lizen. Elewacja frontowa (aneksu - skrzydła bocznego) pfd. - 12 - osiowa, z centralnym zaakcentowanym ryzalitem na 5 - 7 osi. W dachu umieszczony trójkątny naczółek, wykonany analogicznie jak w fasadzie. Drugi ryzalit umieszczony na 1 - osi od strony wschodniej, w parterze mieści drzwi boczne, wyżej otwór okienny, osadzony pomiędzy kondygnacjami, doświetlając klatkę schodową. W dachu umieszczony półkolisty naczółek o ślepym wewnętrznym polu. Pozostałe osie elewacji wyznaczają symetrycznie rozstawione otwory okienne. Elewacja podwórzowa (aneksu - skrzydła bocznego) płn. 11 - osiowa z cofniętym w

głęb elewacji łącznikiem, komunikującym korpus główny z aneksem bocznym. Elewacja z symetrycznie rozmieszczonymi otworami okiennymi. Elewacja szczytowa (aneksu - skrzydła bocznego) wsch. 4 - osiowa, z osiami przesuniętymi ku półn. Od strony półd. poprzedzona niską, I kondygnacyjną, czworoboczną, współczesną przybudówką. W zwieńczeniu ściany krzywizna połaci dachowych w szczycie z wklęsło - wypukłym łukiem, które wraz z gzymsem koronującym wyznaczają quasi naczótek, pośrodku z oculusem.

Z elementów pierwotnego wyposażenia trwale związanych z bryłą budynku jako jego elementy składowe zachowały się min. : drewniane konstrukcje więźb dachowych; stropy - typu Klein'a, klatki schodowe ze schodami i dekoracyjnie opracowanymi balustradami, zewnątrz granitowe schody, jednobiegowe z ozdobną, metalową balustradą (balustrada złożona z geometrycznych form, na licu z nałożonymi, podwieszonymi girlandami roślinnymi) - wszystkie schody z czasu budowy budynku; zachowane oryginalne sztukaterie i fasety; boazerie w części pomieszczeń (gabinet Burmistrza i Sala Obrad Rady Miejskiej), w całości zachowane sztukaterie głównej klatki schodowej; w holu skrzydła głównego zachowana drewniana boazeria, kominek; w pomieszczeniu Centrum Usług Wspólnych zachowane kolumny o roślinnych głowicach; stolarka drzwiowa, wewnętrzna, zewnątrz: drewniana, bogato snycersko, dekoracyjnie opracowana; drewniana stolarka okienna, skrzynkowa, czteroskrzydłowa (zachowana w większości); wyżej opisany bogato opracowany, neobarokowy detal architektoniczny elewacji;

W budynku ochronie konserwatorskiej podlegają, wyżej opisane elementy pierwotnego wyposażenia, zachowana oryginalna bryła, kształt, konstrukcja, materiał z jakiego został wykonany budynek, kompozycja elewacji, neobarokowy detal architektoniczny, wykrój otworów okiennych i drzwiowych, historyczna stolarka okienna i drzwiowa.

Reasumując w ocenie ZWKZ w Szczecinie analiza materiału dowodowego sprawy oraz materiały źródłowe i przeprowadzone oględziny wskazują i udowadniają, iż budynek dawnego Starostwa Powiatowego w Białogardzie, ob. budynek administracyjny w Białogardzie położony przy ul. 1-go Maja 18, dz. nr 599 obr. 6 miasta Białogard, gm. Białogard, pow. Białogard ma zachowaną oryginalną substancję oraz spełnia wymogi definicji legalnej zabytku zgodnie z art. 3 pkt. 1, 2, art. 9 ust. 2 oraz art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. c, ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Posiada wszystkie wyżej cytowane wartości - historyczne, artystyczne oraz naukowe, które predysponują przedmiotowy obiekt do objęcia ochroną konserwatorską poprzez wpis do rejestru zabytków. Budynek dawnego Starostwa jest świadkiem historii, wzniesiony został w 1905 r., stanowi przykład zachowanego obiektu użyteczności publicznej w bogato opracowanym stylu neobarokowym, który miał dodać rangi i splendoru urzędowi powiatowemu (wartość historyczna). Stanowi jeden z ciekawszych w Białogardzie zabytków architektury neobarokowej o tak bogato opracowanych elewacjach oraz zachowanym pierwotnym wyposażeniu wnętrza. Z architektonicznego punktu widzenia przedmiotowy obiekt z zastosowaną neobarokową formą, zachowaną oryginalną bryłą, detalem architektonicznym, wyżej opisanym pierwotnym wyposażeniem trwale związanym z bryłą budynku jako jego elementy składowe, potwierdza że, obiekt ten posiada wysoką wartość artystyczną, architektoniczną. Obiekt ten

stanowi równocześnie doskonały przykład przemian, jakie dokonywały się w kształtowaniu przestrzeni w I poł. XX w. oraz jest cennym źródłem naukowym, pod względem genezy formy, rozwiązań artystycznych i technologicznych. Obiekt ten posiada również wartość naukową, gdyż jest cennym przykładem historii i rozwoju architektury i urbanistyki w przedwojennym okresie miasta Białogard. Budynek wart jest zachowania ze względu na bogatą, neobarokową formę. W kontekście rozwoju architektury i urbanistyki w przedwojennym mieście Białogard może stanowić znaczące źródło do prowadzenia naukowych i dydaktycznych badań w tym temacie. Może być także cennym źródłem rozwoju kulturalnego, atrakcją turystyczną regionu i miasta podnosząc rangę terenu, na którym zlokalizowany jest przedmiotowy budynek. Środowisko kulturowe to ważny czynnik życia i działalności człowieka. Zabytki są nie tylko materialnym świadectwem przeszłości, lecz także cennym elementem kultury, przyczyniającym się do kształtowania przyjaznego otoczenia. Bogactwo i różnorodność dziedzictwa kultury może w istotny sposób przyczynić się do rozwoju społeczno - gospodarczego miasta, gminy, a tym samym do poprawy jakości życia jej mieszkańców. Z uwagi na fakt, że kultura jest jedną z głównych sił napędowych rozwoju, jego przejawy kulturowe są równie istotne jak aspekty ekonomiczne. Przedmiotowy obiekt jest ściśle związany z historią rozwoju miasta Białogard dokumentując jego dawną strukturę i krajobraz kulturowy. Wobec spełnienia powyższych przesłanek merytorycznych i prawnych orzeczono jw.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie złożone do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (ul. Krakowskie Przedmieście 15/17, 00-071 Warszawa), złożone za pośrednictwem ZWKZ, w terminie 14 dni od daty doręczenia.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec ZWKZ. Z dniem doręczenia ZWKZ oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna."

Zachodniopomorski Wojewódzki
Konserwator Zabytków
Tomasz Wolender
Tomasz Wolender

załączniki:

1. opieczętowana mapa w skali 1: 500;
2. pouczenie o skutkach wpisania do rejestru zabytków nieruchomości;

Otrzymują :

- ① Miasto Białogard, ul. 1-go Maja 18, 78-200 Białogard.
2. a/a.

Do wiadomości:

- 1/Urząd Miejski w Białogardzie, ul. 1-go Maja 18, 78-200 Białogard.
- 2/ Starostwo Powiatowe w Białogardzie, Wydział Budownictwa, ul. Plac Wolności 16-17, 78-200 Białogard.
- 3/ Sąd Rejonowy, Wydz. Ksiąg Wieczystych, ul. Lipowa 1, 78-200 Białogard.
- 4/ Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Szczecinie , Delegatura w Koszalinie , ul. Zwycięstwa 125, 70 - 602 Koszalin.
- 5/Narodowy Instytut Dziedzictwa, ul. Kopernika 36/40, 00-924 Warszawa.

Nazwa organu prowadzącego państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny	STAROSTA BIŁOGARDZKI
Identyfikator ewidencyjny materiału zasobu	P.3201. 2017.964
Nazwa materiału zasobu	Układ odniesienia: PL-ETRF89, układ wsp. płaskich: PL-2000 strefa 5 (15'), układ wys.: PL-EVRV2007-NH obr. 320101_10006 0006: dz. 599 Seka je mapy: 5.213.29.16.1.2 Mapa zasadnicza
Data wydania kopii materiału zasobu	03. WRZ. 2021

MAPA ZASADNICZA SKALA 1:500

Układ odniesienia: PL-ETRF89, układ wsp. płaskich: PL-2000 strefa 5 (15'), układ wys.: PL-EVRV2007-NH
obr. 320101_10006 0006: dz. 599
Seka je mapy: 5.213.29.16.1.2

Imię i nazwisko i podpis osoby reprezentującej organ
INSPEKTOR
[Signature]
Kierownik Wydziału Geodezji

